

rögöknek ezt a tanítását pontosan követik a nemzetiszocialisták. A harmadik birodalom ezt az állítólag Platontól tanácsolt kereskedelmi politikát folytatja. 1932-ben a német árubehozatal 4.7 milliárd márkát tett ki, ebből élelmiszer behozatalra másfél milliárd esett. 1933-ban a behozatal 4.2 milliárdot tett ki, élelmiszerre már csak 1 milliárd esett... Németország vezetői ma már nem autarkjáról beszélnek, de „élelmészési szabadságról.” És Darré nyíltan megmondja, hogy mit kell alatta érteni: „Egy nép szabadsága és külpolitikai mozgásszabadsága élelmészési alapjának a biztosításától függ.” Ez világos beszéd: az ugynevezett „élelmészési szabadságra” Németországnak háborúviselés miatt van szüksége. A német autarkisták nyíltan bevallják, hogy itt nem játszanak közre gazdasági motivumok. Aki háborúra készülődik, annak a hadikosztra már most kell magát treniroznia.” (DIE NEUE WELTBÜHNE.)

Condottiere-szellem. „Aki Németországban felelős posztot tölt be, az a katonai rangsor dacára, condottiere marad a saját szakállára. Annyi felelőtlenség, tudatlanság, annyi hataloméhség és cinizmus még sohse keveredett egybe, mint most Németországban. A nemzeti szocialista propaganda- és kémhálózat egész Európára rá van borítva... Ha az európai humanizmus és demokrácia utolsó bástyáj nem ismerik fel teljes komolysággal, hogy velük szemben egy olyan ellenfél áll, akinek egyáltalán nincs eszméje, ideálja, hogy velük szemben csak a német anarchia áll, az öserdő és az elvadult zsoldos, ha ezt fel nem ismerik és nem aszerint védekeznek, akkor elvesztek.” (DIE WAHREHEIT.)

Mese a sárkányról. A NEUE RUNDSCHAU márciusi száma Jeremias Gotthelf és Matthias Claudiusról regél, Németország helyett Afrikát fedezi fel, valóság helyett álomtorzókat ad és emberek helyett állatokról beszél. Tehénről, gyikról, eserebogárról, pillangóról, kakukról, hangyákról, kutyákról, tücskökről, pingvinekről és sárkányokról. Hitler nem akar háborút! (F.)

ÉBREDJ EURÓPA !

a címe annak az olasz folyóiratnak, mely két éve a fasiszmus „internacionálé”-jának szolgálatában áll. Ez a lap „ellensége-e a fasiszmus a zsidóknak?” címen egyik legutóbbi számában hosszabb álfilozófikus és álszociológikus levezetés után a következőket mondja: „a fasiszmus nem zsidóellenes. De miért antiszemita akkor a nemzeti szocializmus? Nem hirdeti-e a nemzeti szocializmus nyíltan, hogy fasiszta mozgalom, s nem történnék-e zsidó üldözések doktrinája nevében, mely a valóságban Mussolini; elveit tartalmazza? Ha pedig így van, nem antiszemita-e a fasiszmus?” A cikk válasza a következő: „Az utolsó 14 évben Németországban a zsidók meg akarták hódítani az országot amennyiben egy antinacionalista, szabadkőműves, szocialisztikusan zárt rendszert alkottak, amit destruktív filozófiával és irodalommal támasztottak alá. Ez az irodalom és filozófia a legtöbb esetben erkölestelen volt, amit olyan nevekkel igazolhatunk mint Magnus Hirschfeld, aki a legképtelenebb szexuális perverzításokat protézálta, vagy Remarque, Renn, Döblin, Kästner stb. Az a tény, hogy a nem zsidó Renn-t is idesorolja a lap, igazolja, hogy valójában antimarxista propagandáról van szó, amit az antiszemitizmus köntösébe bujtatnak. Néhány sorral tovább a cikkíró ezt mondja: „Németország teljes joggal harcol a zsidók ellen, hűen a fasiszta törvényekhez.” Hogy az ellentmondások sora még kirívóbb legyen: „A fasiszmus

antiszemita tehát? Nem. Magas, sőt a legmagasabb hangon kiálthatjuk, — hogy mindenki hallja, — hogy a faszizmus felette áll minden vallási előítéletnek; felette áll az intelligencia és a jó izlés miatt is, mert a faszizmus a civilizáció terméke, azé a római civilizációé, amely nem válaszfalakat emelt a világon, hanem az egységre törekedett.“

Fenti misztifikáció folytatásaképpen ugyanez a lap cikket hoz „Gobineau-tól Hitlerig, a német rasszizmus problémái“ címen, s miután feltette a kérdést, hogy mi a „razzismo“, ezt mondja: „egy szupernacionalista és szuperimperialista doktrina“, mely lehetetlen és megvalósíthatatlan, mert az egységes, komoly és egyensúlyozott német nép filozófiai kérdésekben igen gyerekes és utópisztikus. Marx Károllyal a szociális problémák egy álmódosóját, a rasszizmussal pedig napjaink nacionalizmusának egy utópisztikus és ábrándos formáját adja.“ Majd: „Gobineau elmélete azt állítja, hogy a germán faj civilizálta a világot, s ezért ma is őket illeti meg a világ kormányzásának és további irányításának a szerepe. Az olasz fasiszták erre így felelnek: Melyik világot civilizálták a németek? A Holdat, vagy a Marsot... A mi földünket bizonyosan nem és mégkevésbé Európát, amely klasszikus szakaszában két nép: a görög és római törvényeit, kulturáját és eszméit ismerte. Amikor a rómaiak behatoltak Németországba, ott egy primitív népre akadtak, melynek még írása sem volt, illetőleg ami volt elégtelen volt, azaz még a civilizáció bázisa sem volt meg náluk: a szervesen fejlett és írott nyelv.“ Közben azonban igazat is ad a cikkíró a németeknek s ezzel akarva, nem akarva elárulja magát: „A rasszizmus helyes elnevezése imperializmus, s az imperializmus — álom, amit azért kreáltak, hogy egy álmódosó népbe a hódítás és harc fanatizmusát oltssák.“ (EUROPA SVEGLIATI!) Világos bizonyítéka az előbbieknél annak, hogyan fedi fel ellentmondásait minden olyan irányzat, mely nem doktrinán és rendszeren alapszik, s hogy mennyire naiv álom a „fasiszta nemzetköziség“, melynek hirdetése az idézett lap célja. Ime így haladnak a megértés, a nemzetköziség felé...

(Milánó)

(n. 1.)

MAI NÉMET ÓVODA. MAI NÉMET GYEREKEK. Egyik német óvoda vezetőnöje a következő jelenetet örökíti meg. „A gyerekek „háborúsdit“ játszanak. Az óvónő, aki meggyőződéses pacifista, kétségbe esetten tördeli a kezét: — „De, gyerekek miért akartok háborút?“ — Az egyik gyerek felkiált: — „Hogy használhassam a fegyveremet!“ — Mialatt az óvónő a gyermekek egy másik csoportjával foglalkozik a többiek mindenféle tárgyakból gépfegyvereket és gépfegyverállásokat építenek; a nagy kődarabokat kinevezik bombáknak, s az egyik gyerek, mint generális átveszi a parancsnokságot s a következőket vezényli: — „Mi valamennyien a fal mellé állunk, Károly pedig agyonlő bennünket.“